

עודכן ב- 2007/12/10 03:35

עוד זו בורחת וזו רצה לספר

מאת [אמיר אורן](#)

רקטה ישראלית חדשה נחשפה בסוף השבוע במטה נאט"ו שבפאתי בריסל, שם התכנסו שרי החוץ של חברות הברית הצפון אטלנטית, כמנהגם בתחילת דצמבר. הרקטה, מדגם "ציפי לבני", נורתה במהירות שיא וביללת צופרים בתום סעודת הצהריים המשותפת של שרי נאט"ו עם עמיתיהם מישראל ומשש מדינות ערביות. הדלק שהניע אותה היה החשש ממשבר ממשלתי, אם תתמהמה לבני, בתום הסעודה שהתארכה, ותגיע למלונה שבמרכז הבירה הבלגית לאחר כניסת השבת. לבני עמדה לבסוף במשימתה במרווח של שברירי דקות.

בעוד היא מפלסת את דרכה הבהולה להילטון בריסל, נכנסה ידידה מקצועית שלה, קונדוליזה רייס, לאולם התדרוכים על שם מזכ"ל נאט"ו לשעבר, יוזף לונס, וגילתה ברבים מה שאמרה ללבני ביחידות: אל תבנו בהר חומה, אל תרחיבו התנחלויות, אל תפריעו לתהליך המדיני להתקדם. זו הדיפלומטיה העכשווית: עוד לפני ששרת החוץ מתפנה לעדכן את פקידי משרדה בתוכן השיחה עם העמיתה האמריקאית, טורחת רייס לשדר לעולם, ובמיוחד לפלשתינאים, שהתנהגותה של ממשלת ישראל לאחר אנאפוליס נמצאת במעקב מתמיד. השטרות המילוליים שנחתמו שם יוגשו לפירעון; מה יקרה אם שוב ייענו בהתחמקות, יתברר בקרוב. הכל בנימה ידידותית, עדיין בלי לחץ, אבל הדגש הוא על "עדיין".

עמית נוסף של השתיים, סרגיי לברוב, ניצל את תורנותו באולם לונס כדי להדגיש מסר נוסף: רוסיה רואה, בתקופה שלאחר אנאפוליס, חשיבות בהמרצת מגעי ישראל-סוריה. "על רמת הגולן", איפיון לברוב את יעדו של ערוץ זה, כלומר המחיר שתשלם ישראל כבר נקבע, מה שאין כן התמורה הסורית.

זו הפעם השנייה בלבד שישראל ושש המדינות הערביות בדו-שיח הים תיכוני (ירדן, מצרים, תוניסיה, מרוקו, אלג'יריה ומאוריטניה) הוזמנו לשלוח שרי חוץ לסעוד עם 26 עמיתיהם מנאט"ו, בניצוח עמיתם לשעבר מהולנד, המזכ"ל יאפ דה-הופ סחפר. זו הגרסה המדינית לספייד-דייטינג: לכל שריים תיכוני מוקדשות שמונה דקות להצגת עמדתו (המשלחת הישראלית למוסדות האיחוד האירופי ונאט"ו ניצלה את קשריה לסדר ללבני רבע שעה ללא הפרעה), בתוספת מגעים מזדמנים ושיחות-צד, כמיטב היכולת האישית והמעמד הלאומי.

לבני עושה באירועים אלה מלאכה טובה. היא נתפשת כחרוצה, הגונה ועניינית, לא מאותם שרים המגיעים לבירות אירופה בחיפוש בילויים ותרומות. בשבוע שעבר בילתה לילות בטיסות, לסלובניה ולבלגיה, כדי להקדיש את הימים לעבודה. בבריסל מצאה תשתית נוחה לפעולה. המשלחת לנאט"ו ולאיחוד האירופי, כעת בראשות השגריר רן קוריאל, היא בעשור האחרון מהנציגויות היעילות ביותר של משרד החוץ. כ-70% ממאמצי המשלחת מושקעים באיחוד האירופי והשאר בנאט"ו; הסיכוי להישג באיחוד עדיין גבוה יותר מאשר בברית, שם מוצמדת ישראל לערבים כמעט כמו שכר המורים לזה של המהנדסים. החפיפה בין שתי המסגרות רבה, כמעט כמו התחרות ביניהן, ואף שמקור הסמכות שונה, הכוחות שתורמות המדינות האירופיות באים מאותו מאגר. מאחר שצרפת חברה בנאט"ו מדינית אך לא צבאית, צפוי שניקולא סרקוזי יעדיף שגדוד צרפתי ייכלל בחיל משלוח של האיחוד ולא של נאט"ו - אותה גברת בכומתה אחרת.

בסיכום המפגש של שרי נאט"ו עם עמיתיהם הים תיכוניים רמז סחפר, מזכ"ל יעיל ואהוד יותר מרבים מעשרת קודמיו, כי ההתקדמות ביחסים היא בשני נתיבים, מעשי ומדיני. הנתיב המעשי תלוי ביכולתה של כל מדינה ובצרכי נאט"ו. בנתיב המדיני, הסכסוך הישראלי-הערבי "אינו נושא של נאט"ו", אבל עוקבים אחריו ומתקרבים אליו, כי כאשר כבר יושג סוף סוף הסכם ישראלי-פלשתיני או ישראלי-סורי, מישהו יצטרך לשמור עליו. נאט"ו לא תביא את השלום, אבל אם יבוא - תיענה להזמנה להשגיח עליו. אלא שכדי להגיע אל היעד, תידרש ישראל לממש את המלים הנמלצות שהפריחה.